

CONGRÉS DE JOVES INVESTIGADORS

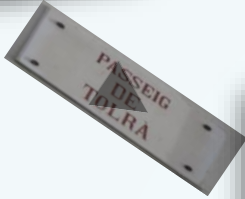
27, 28 i 30 de maig de 2019, CosmoCaixa (Barcelona)

PATRIMONI TOLRÀ A CASTELLAR

Vam fer un **ral-li fotogràfic** per Castellar. Ens vam adonar de la importància dels Tolrà i ho vam explicar a en **Jordi Martí**.

En **Jordi Martí** ens explica la recerca que fa i també que és el **patrimoni industrial**.

Ens interessem per la història de la fàbrica i de la família **Tolrà**.

Pensem que ens pot aportar molta informació parlar amb antics treballadors de la Tolrà. Decidim elaborar una **entrevista**

També ens parlen del munt de màquines que intervenen en el **procés tèxtil**. En Joan ens ho explica. Alhora veiem un documental molt interessant.

Ens parlen de la matèria primera: **El cotó**.

Fem una bona passejada per la vila per acabar de veure i documentar, tots aquests espais del patrimoni Tolrà. La nostra **Ruta Tolrà**.

Com ho podem compartir?

Enllaços avorrits
Fa aproximadament 150 anys a Sant Esteve de Castellar hi havia una mala molt peculiar, en diem Carmesina. Era molt estranyíssima i li agafaves molt de color al rostre al llarg del dia, al vespre... Cosa que no semblava amb el rostre públic. Era gris, no tenia color, no tenia color, era AVORRIT i la Carmesina el que ensenyava a agradaire entre els bergats, a més farta de que no hi haguessin colors, que tot fos tant fred...
Va anar a quedar-se a l'ajuntament perquè els colors tornessin, però no li van fer cas. Cada tarda, la Carmesina, d'anava a quedar a l'ajuntament però mai li feien cas. Seguien sense fer-li cas, així que, la Carmesina va decidir endinar-se en el nom de la quinica per buscar una forma de fer un nou llençol més rossi i més acolorit.
Un dia a Sant Esteve de Castellar va arribar un nou metge procedent de la comarca del Maremma. Va venir el senyor Tolrà (Josep Tolrà i Abella) allà on dels metges més prestigiosos de l'època. Un dia en Josep li va dir que la seva ajuda a la Carmesina i ella va acceptar... Després de dies i dies ho van aconseguir.
Van anar a l'ajuntament a ensenyar-li el llençol a l'alcalde. La Carmesina i en Josep li van demanar permís a l'alcalde per formar la seva pròpia fàbrica anomenada: Moli d'en Burques.
Van fabricar milers de llençols per a tot el món i van guanyar molts diners, entre ells una moneda d'or. Eren tant famosos que el seu nom sortia a tot arreu.
Però això no acaba aquí, després de tots els diners que van guanyar van portar alguna pota al poble, construir l'església parroquial (també coneguda com: "Catedral del Vallar") les escoles del patronat Tolrà etc.... Malgrat la fàbrica va acabar tancant per la crisi del tèxtil, la seva fama va seguir durant anys i anys, generacions i generacions, però mai oblidant.

I per els més petits: Aquest **conte**

A informàtica treballem amb una aplicació **MHM** I preparem un joc de pistes perquè altres nens i nenes coneixin el nostre poble.

